

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00828/20-7

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále také jen „Úřad“), jako příslušný nadřízený orgán podle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném od 2. ledna 2020 (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodl o odvolání žadatele o informace pana XXXXXXXXXXXX, bytem XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX proti rozhodnutí povinného subjektu Českého rozhlasu, IČ: 45245053, se sídlem Vinohradská 12, 120 99 Praha 2, o odmítnutí žádosti č.j. Inf. CRo 2/2020-18 ze dne 26. března 2020, takto:

V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a ustanovením § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, se odvolání pana XXXXXXXXXXXX zamítá a rozhodnutí Českého rozhlasu č.j. Inf. CRo 2/2020-18 ze dne 26. 3. 2020 se potvrzuje.

Odůvodnění

I.

Pan XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX bytem XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (dále jen „žadatel o informace“) požádal dne 15. 1. 2020 Český rozhlas, IČ: 45245053, se sídlem Vinohradská 12, 120 99 Praha 2 (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí následujících informací:

I. Informace uvádějící mzdy, a to jak uvedení základních mezd, tak také odměn, funkčních příplatků, požitků a bonusů za období 1/2019 – 12/2019 včetně u následujících manažerů Českého rozhlasu: Jan Manger (ředitel Regionálního vysílání), Jan Pokorný (ředitel Zpravodajství), Ondřej Nováček (ředitel Programu), Kateřina Konopásková (ředitelka Výroby), Jiří Malina (ředitel Nových médií), Karel Zýka (ředitel Techniky a správy), Jiří Hošna (ředitel Komunikace, marketingu a obchodu), Martin Vojslavský (ředitel Ekonomiky).

II. Informaci, jaké údaje vynaložil Český rozhlas v souvislosti se soudním řízením, jež bylo rozhodnuto Městským soudem v Praze č.j. 10 A 96/2015-93, a to za celou dobu trvání sporu, dále výhradně za rok 2019.

Povinný subjekt na základě obdržené žádosti poskytl dne 29. 1. 2020 žadateli o informace k bodu II. jeho žádosti informaci pod č.j. Inf. CRo 2/2020-3. Téhož dne k bodu I. žádosti vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti pod č.j. Inf. CRo 2/2020-4.

Žadatel o informace podal v zákonné lhůtě proti postupu povinného subjektu stížnost a odvolání proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Nesouhlasil s rozhodnutím o částečném odmítnutí žádosti a postupem povinného subjektu. Stížnost nadřízený orgán jako nedůvodnou zamítl rozhodnutím č.j. UOOU-00828/20-2 ze dne 21. února 2020. O podaném odvolání bylo nadřízeným orgánem rozhodnuto rozhodnutím č.j. UOOU-00828/20-4 ze dne 6. 3. 2020 tak, že rozhodnutí povinného subjektu bylo zrušeno a vráceno k novému projednání. Povinný subjekt měl vyzvat žadatele o informace k případnému doplnění žádosti o informace za účelem řádného posouzení žádosti a následně znovu rozhodnout, zda požadované informace poskytne v plném rozsahu či částečně odmítne s řádným odůvodněním. Povinný subjekt o žádosti znovu rozhodl dne 26. 3. 2020, a to tak, že část informací poskytl jako anonymizované údaje a v části osobních údajů pak rozhodnutí odmítl rozhodnutím č.j. Inf. CRo 2/2020-18 ze dne 26. 3. 2020.

Rozhodnutí o odmítnutí žádosti žadatel o informace napadl dne 5. 4. 2020 odvoláním. Žadatel nesouhlasí s tím, že povinný subjekt poskytl požadované údaje pod bodem I. pouze částečně, a to v rozsahu výše mezd a odměn, bonusů u osmi ředitelů Českého rozhlasu, když údaje částečně anonymizoval. U jednotlivých pozic nebylo uvedeno ani funkční zařazení či název pozice, ani jméno a příjmení ředitele. Žadatel trvá na poskytnutí informací v plném rozsahu.

II.

Povinný subjekt postoupil odvolání žadatele o informace spolu se stanoviskem a spisovým materiálem nadřízenému orgánu dne 20. dubna 2020, kterým je dle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“). Povinný subjekt je toho názoru, že postupoval v souladu s platnými právními předpisy i nálezem Ústavního soudu ze dne 17.10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, když žádost na základě rozhodnutí o odvolání opětovně posoudil a žadateli poskytl údaje o výši mezd, odměn a bonusů jednotlivých ředitelů. Název pozice, ani jméno a příjmení neuvedl, jelikož po posouzení žádosti a provedení testu proporcionality dospěl k závěru, že není splněno zejména kritérium vhodnosti a potřebnosti. Povinný subjekt je přesvědčen, že účelu, kterého zamýšlí žadatel o informace dosáhnout, může být dosaženo i na základě poskytnutých informací bez uvedení osobních údajů dotčených osob. Uvedení konkrétních osobních údajů by bylo citelným zásahem do soukromí dotčených osob, a bylo by zcela neúměrné zamýšlenému účelu, kterého lze dosáhnout i bez zásahu do soukromí dotčených osob. Povinný subjekt proto navrhuje, aby bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno.

III.

Úřad na základě řádně a včas podaného odvolání oprávněnou osobou přezkoumal rozhodnutí povinného subjektu podle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo,

s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí byla přezkoumána v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Podané odvolání bylo srozumitelné, z podání bylo patrné, čeho se žadatel o informace domáhá i v jakém rozsahu rozhodnutí povinného subjektu napadá, proto jej nebylo nutné vyzývat k doplnění podání.

Pro účely zákona č. 106/1999 Sb., je nadřízený orgán pro Český rozhlas určen dle ustanovení § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., a je jím Úřad. K podrobnostem určení nadřízeného orgánu Úřad odkazuje na odůvodnění svého rozhodnutí o odvolání č.j. UOOU-00828/20-4 ze dne 6. 3. 2020.

IV.

Žadatel ve svém odvolání uplatnil následující námitky:

1. Žadatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. 3155/2015 Sb. NSS, který mimo jiné konstatoval, že zveřejnění platu by nepřiměřeně postihlo jen zaměstnance v servisních a pomocných postaveních. Dále tentýž rozsudek dospěl k závěru, že informace o příjemech platů z veřejných prostředků je třeba dle § 8b zákona č. 106/1999 Sb. poskytovat.

2. Dle žadatele povinný subjekt pochybil v posouzení přiměřenosti zásahu do práv dotčených vedoucích zaměstnanců Českého rozhlasu, rovněž v této souvislosti odkazuje na čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, stejně tak jako na zájem na umožnění debaty o tématu veřejného zájmu, kterým je fungování Českého rozhlasu. Zásah do práv zaměstnanců je způsobilý tohoto cíle dosáhnout (vhodnost) a zároveň jej nelze dosáhnout mírnějšími prostředky, neboť by nemohl bez znalosti konkrétních jmen vyvodit patřičné závěry ohledně potenciálního podezření na nehospodárné či protiprávní jednání jednotlivých osob (potřebnost).

3. Dále poukazuje na zájem o genderovou otázku ve vztahu k výši finančního ohodnocení, kdy součástí vysokého managementu je též jedna žena a předmětem jeho zájmu je také posouzení, zda nedochází k diskriminaci v odměňování, a tedy i porušení zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů.

4. Žadatel dále odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10A 96/2015-93, který mimo jiné konstatoval, že pro vydání informací není třeba prokázat existenci konkrétních podezření na nehospodárné nakládání s veřejnými prostředky při odměňování dotčených zaměstnanců. Žadatel jako novinář může legitimně tyto informace požadovat i v případě, kdy žádné konkrétní podezření nemá a pouze chce činnost žalovaného preventivně monitorovat.

5. Pokud jde o posouzení otázky přiměřenosti zásahu do práv dotčených osob, odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10A 96/2015-93, který mimo jiné konstatoval, že dotčení zaměstnanci musí být připraveni snášet vyšší míru kontroly veřejnosti a s tím související zásahy do svého soukromí. Opět odkázal i v této souvislosti na rozsudek rozšířeného senátu NSS citovaný výše.

6. Konkrétně pak k informacím požadovaným ve vztahu k XXXXXXXX (který není zařazen v 1. stupni vedení, jako ostatní pracovníci, jejichž mzdy jsou vyžadovány) uvádí, že jmenovaný porušil svým jednáním etický kodex povinného subjektu a je tedy ve veřejném

zájmu, aby bylo známo, jak byl v období od 1/2019 do 12/2019 povinným subjektem finančně ohodnocen. Požadovaná informace rozšíří informovanost všech obyvatel o fungování povinného subjektu, a tedy i schopnost podloženě a na základě zveřejněných informací fundovaně diskutovat.

Úřad k uvedeným námitkám uvádí následující.

Na úvod je třeba konstatovat, že není pochyb o tom, že žadatel o informace, jako aktivní novinář dlouhodobě se věnující tématu veřejnoprávních médií, plní roli hlídacího psa a věnuje se otázkám veřejného zájmu. Není sporu o tom, že informace o výši platů a dalších odměn vrcholného managementu Českého rozhlasu má být poskytnuta, jelikož se jedná o otázku veřejného zájmu. Úřad se tedy v rámci odvolání dále nezabýval v odvolání uvedenými argumenty, že požadované informace se týkají veřejného zájmu a že žadatel o informace plní roli „hlídacího psa“, jelikož o těchto skutečnostech není z hlediska Úřadu v řešeném případě pochyb. Nerozporuje je ani povinný subjekt ve svém rozhodnutí.

Otázkou, kterou se Úřad v rámci podaného odvolání zabývá, je, zda poskytnuté anonymizované údaje jsou pro žadatelem deklarované účely dostačující, či zda mají být poskytnuty údaje o výši platů uvedených managerů vč. funkce, resp. jména a příjmení, tedy v neanonymizované podobě.

Povinný subjekt poskytl dne 26. 3. 2020 informace o výši příjmu 8 ředitelů v anonymizované podobě, a to pod označením „ředitel A až ředitel H“. Žadatel o informace však trvá na uvedení jména a příjmení, resp. na označení funkce konkrétních ředitelů, a to i s ohledem na veřejný zájem, resp. nezbytnou znalost uvedených informací za účelem vedení veřejné diskuse i posouzení otázky genderového přístupu povinného subjektu k odměňování pracovníků.

Ad 1. Tato námitka je nedůvodná. Uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu byl překonán nálezem Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16 ze dne 17. října 2017 (dále též „platový nález“). Nelze tedy vycházet z toho, že odůvodnění zmíněného rozsudku je pro postup povinných subjektů stále v plném rozsahu zcela zavazující. Úřad odkazuje zejména na body 134., 135. a 136. platového nálezu, kde Ústavní soud dospěl k závěru, že je třeba každou žádost posuzovat individuálně a vážit míru zásahu do základních práv dotčených osob. Vždy je třeba proto přistoupit v takových případech k provedení testu proporcionality.

Ad 2. K otázce fungování Českého rozhlasu a případného nevhodného nakládání s veřejnými prostředky Úřad konstatuje, že je třeba vzít v úvahu právní úpravu, která definuje též kontrolu nad hospodařením povinného subjektu. Zákonem č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, je dle § 4a zřízena Rada Českého rozhlasu, jakožto orgán, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrole činnosti Českého rozhlasu. Dále je pro účely kontroly nakládání s finančními prostředky zřízena v rámci Rady Českého rozhlasu Dozorčí komise. Právní úprava tedy zakotvuje kontrolní mechanismus nad povinným subjektem, a to včetně jeho nakládání s veřejnými prostředky. Výše uvedené nevede ke zpochybnění přístupu žadatelů o informace k jednotlivým informacím v otázce fungování povinného subjektu ani k jeho hospodaření, nicméně je třeba vzít v úvahu, že zde existuje právní úpravou zakotvený nezávislý kontrolní orgán, jehož úkolem je mimo jiné kontrola nakládání povinného subjektu s veřejnými prostředky.

Výše uvedenou právní úpravu je třeba vzít v úvahu při provádění testu proporcionality, tedy, zda nelze dosáhnout mírnějšími prostředky ve vztahu k dotčeným osobám, ověření či vyloučení potenciálního podezření na nehospodárné nakládání s veřejnými prostředky či protiprávní jednání jednotlivých osob prostřednictvím Rady Českého rozhlasu, která byla i za tímto účelem zřízena.

Povinný subjekt dospěl po provedení testu proporcionality k závěru, že nejsou splněna kritéria vhodnosti a potřeby, oproti tomu žadatel o informace dospěl k opačnému závěru.

Úřad tedy přistoupil v rámci odvolacího řízení k opakovanému provedení testu proporcionality, kdy je zde na jedné straně právo žadatele na informace ve veřejném zájmu dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod a na straně druhé právo na ochranu před zasahováním do soukromého života dle čl. 10 Listiny základních práv a svobod osmi dotčených zaměstnanců povinného subjektu.

Úřad posoudil, zda lze zveřejnění osobních údajů dosáhnout žadatelem sledovaného cíle, tedy vedení debaty o fungování a hospodaření povinného subjektu včetně zpřístupnění údajů široké veřejnosti, aby mohla fundovaně diskutovat (kritérium vhodnosti) a dospěl k závěru, že poskytnutím informací v požadovaném rozsahu by cíle bylo dosaženo.

Dále Úřad posoudil, zda zveřejnění osobních údajů dotčených zaměstnanců je potřebné – tedy, zda nelze dosáhnout zamýšleného cíle způsobem méně zasahujícím do práva na soukromí (kritérium potřeby) a dospěl k závěru, že informovanost o výši mezd a odměn vedoucích pracovníků, resp. veřejná debata k otázce odměňování vedoucích pracovníků povinného subjektu může být vedena i bez znalosti jejich osobních údajů. Tuto skutečnost ostatně dokládá sám žadatel odkazem na jím zveřejněné články. Žadatel v žádosti neuvedl takové skutečnosti, které by odůvodnily poskytnutí osobních údajů osmi osob za účelem vedení veřejné debaty o hospodaření povinného subjektu, možné genderové diskriminaci při odměňování a dále možného odměňování pracovníků za porušování předpisů povinného subjektu. Pouhé zveřejnění osobních údajů spolu s výši mezd a odměn samo o sobě nevypovídá o důvodnosti či nedůvodnosti vyplacených finančních prostředků ani o jejich nehospodárném využití. Pro úplnost je třeba odkázat i na platnou právní úpravu a předpokládané kontrolní mechanismy (viz výše uvedený zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů).

Dále Úřad posuzoval závažnost obou v kolizi stojících práv (kritérium přiměřenosti). Žadatel usiluje o získání požadovaných informací dle čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, a to mimo jiné z důvodu umožnění debaty o tématu veřejného zájmu, kterým je fungování Českého rozhlasu. Obě ústavně zaručená práva požívají stejné ochrany a nelze jedno z nich na úkor druhého upřednostnit. Veřejná diskuse o hospodaření povinného subjektu, resp. způsobu odměňování konkrétních řídicích pracovníků, může být vedena i na základě poskytnutých anonymizovaných údajů o výši mezd a odměn. Podrobnější debata o výši odměn konkrétních pracovníků není limitována tím, že budou známy jejich osobní údaje. Pro úplnost je třeba dodat, že poskytnutí jména a příjmení nebo uvedení konkrétní pozice vede v daném případě ke stejnému zásahu do práva na soukromí dotčených osob. Pokud by byla uvedena pouze pozice konkrétního pracovníka, jeho jméno a příjmení lze zcela bez obtíží následně zjistit na webových stránkách povinného subjektu a konkrétní fyzickou osobu

identifikovat. Úřad dospěl k závěru, že kritérium přiměřenosti není v daném případě naplněno do té míry, aby bylo právo žadatele na poskytnutí informací zcela upřednostněno před právem na ochranu soukromí osmi dotčených pracovníků. Částečné omezení práv, jak žadatele o informace, tak i dotčených osob, je dle názoru Úřadu v daném případě přiměřené sledovanému cíli.

Ad 3. Žadatel v odvolání též poukázal na zájem o otázku genderového hodnocení zaměstnanců povinného subjektu. Úřad po posouzení námítky dospěl k závěru, že tato není důvodná. Z výše mzdy i přiznaných odměn, resp. jejího porovnání u jedné ředitelky oproti částkám přiznaným ostatním sedmi ředitelům lze jen těžko dovozovat případnou diskriminaci v odměňování na základě pohlaví. Žadatel požadoval informace o výši platů, odměn a dalších benefitů, nepožadoval však žádné další informace. Úřad je toho názoru, že pouhým porovnáním výše částek nelze dospět k závěru, že by některá z dotčených osob byla diskriminována či naopak upřednostněna oproti ostatním na základě pohlaví. Je třeba vzít v úvahu, že se jedná o rozdílné řídicí pozice s různými úkoly i rozsahem řídicí činnosti, pouhé porovnání vyplacených částek však nevypovídá o kvalitě odvedené práce, rozsahu a významu konkrétních dosažených cílů či naopak nedodržení či nedosažení stanovených kritérií. Úřad je oprávněn hodnotit pouze informace požadované v rámci této žádosti, nemůže samozřejmě vzít v úvahu, kterými dalšími informacemi případně žadatel již disponuje a z čeho dovozuje, že může v rámci povinného subjektu docházet k diskriminaci v odměňování na základě pohlaví. Znalost konkrétní částky mzdy a odměny u jediné ředitelky však k potvrzení či vyvrácení domněnek v této oblasti vést nemůže. V této části žádosti není s ohledem na výše uvedené dosaženo kritéria vhodnosti, kdy pouhé porovnání finančních částek vyplacené určité skupině zaměstnanců není způsobilé dosáhnout zamýšleného cíle. Z tohoto důvodu shledal Úřad námítku jako nedůvodnou.

Ad 4. a 5.

Žadatel poukázal na odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze, kdy není třeba prokazovat konkrétní podezření na nehospodárné nakládání s veřejnými prostředky, ale že jako novinář může uvedené informace požadovat i z důvodu preventivního monitoringu povinného subjektu. Dále též uvádí, že zaměstnanci na řídicích pozicích musí být připraveni snášet vyšší míru kontroly veřejnosti a s tím související zásah do svého soukromí. Úřad k uvedené námítce uvádí, že žadatel ve své žádosti ani v doplnění svého podání a podaném odvolání neuvedl žádné konkrétní důvody, které by vedly k závěru, že poskytnutí anonymizovaných údajů o výši platů není pro jím deklarované účely dostačující. Je třeba opět zdůraznit, že v daném případě se jedná o střet dvou základních práv, kdy nelze ani jedno z nich bezdůvodně upřednostnit či upozadit, je nezbytné hledat způsob, jak do uvedených práv zasáhnout minimálně a přiměřeně. Žadateli byly informace o výši platů a odměn v anonymizované podobě poskytnuty. Tyto údaje umožňují vést diskusi k otázkám fungování povinného subjektu a rovněž umožňují žadateli na povinný subjekt vznášet další konkrétní žádosti, které by vedly k případnému objasnění žadatelových pochybností. Úřad v rámci podaného odvolání posuzoval žadatelovu žádost komplexně ve všech souvislostech, neomezil se tak toliko na posouzení otázky, zda žadatel dostatečně doložil svoji pochybnost či podezření, že povinný subjekt nakládá s finančními prostředky nehospodárně. Úřad posuzoval, zda poskytnutí anonymizovaných údajů v porovnání s poskytnutím osobních údajů o výši mezd a odměn může vést k žadatelem deklarovanému cíli – tedy veřejné diskusi, vyvození závěrů ohledně potenciálního podezření na nehospodárné či protiprávní jednání konkrétních osob. V neposlední řadě též k otázce možné genderové diskriminace

při odměňování zaměstnanců povinného subjektu. Úřad na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že poskytnutí informací v rozsahu, jak k tomu přistoupil povinný subjekt, deklarovaných cílů dosáhnout umožňuje.

Žadatel o informace v průběhu řízení odkázal na jím publikovaný článek a dále na články převzaté na základě poskytnutých informací jinými médii. Úřad se tedy zabýval otázkou, nakolik je nezbytné, aby právo na soukromí dotčených pracovníků bylo zasaženo do té míry, že bude známa neomezenému okruhu osob výše jejich příjmů a toto bude v souladu s ustanovením § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. zveřejněno též na stránkách povinného subjektu.

K odkazům na uveřejněné články, které uvedl žadatel o informace, Úřad uvádí, že formou veřejné diskuse u uveřejněných článků jsou mimo jiné příspěvky/možnost vstupu do diskuse pod články uživateli internetu. K posouzení otázky, nakolik je k veřejné diskusi nezbytné uvést též osobní údaje dotčených osob, je třeba vzít v úvahu i vyjádřené názory pod těmito články uveřejněné. S ohledem na rozsah jednotlivých diskuzí Úřad v rámci objektivního posouzení přiměřenosti zásahu do práv dotčených osob příspěvky nijak nekrátil ani neupravoval, vynechal toliko jména a příjmení diskutujících a jméno moderátora uvedeného diskutujícími.

a) <https://diskuse.tiscali.cz/zpravy/clanek/mzdy-a-odmeny-manazeru-ceskeho-rozhlasu-po-peti-letech-soudu-rozhlas-vydal-informace-338906/>

• XXXXX
21. ledna 2020 Pro tohle se zvonilo klíči - toto jsou důsledky. Pro stádo vyžírků nestačí stamiliony - viz ředitelé a náměstci ČEZu, Českých drah, filmu a dalších státních a polostátních institucí, kde si ty milionové platy a odměny přidělují mezi sebou. Nebo co takový XXXXXXXX a jemu podobní se super podvodem fotovoltaických elektráren a doslova okrádáním celého národa o miliardy? Bohužel dnes už nikdo nezvedne hůl, aby je vyhnal do krachujících dolů, železáren, porcelánek atd. Místo toho je svoláváno tupé stádo proti Babišovi a žebráno ve stále se rozrůstající řadě všelijakých sbírek k zastření dopadů oněch zlořádů.
• XXXXX
21. ledna 2020 Jojo, kdybych se býval líp učil, mohl jsem dnes vydělávat miliony v rááádiu..
• XXXXX
20. ledna 2020 Hoši děkujeme! Děkujeme za tento článek. Takže na běžném ničím nevyjímečném pracovišti, kde se jen mlátí hubou - a takové královské odměny? Tak to by nešlo. Si tam hoši dělají z posluchačů srandu. Toto není nepřiměřené platové zařazení. Toto je výsměch všem koncesionářům. Jak se může bezvýznamný manažerský šmudla zasadit o úspěch vysílání? Na to jsou tam jiní. Zde jmenovaní jsou pouze pumpy na státní peníze. A pro je nejlepším řešením odhlásit rozhlas. Ihned a neodkladně.
○ XXXXX
21. ledna 2020 A rovnou i státní TV. Ta smečka z Kavčích hor jde ještě dál. Prostě absolutně tutlají svůj rozpočet. Penězovody vedou do bezedných kapes umělců II. a III. kategorie. Už dlouhé roky. A to se nám to fakturuje "poradenství" "konzultace" "příprava komparsu". Dlouhé sloupce legračních funkcí které nikdo nikdy neviděl. Ale penízky

tečou.A pro to je nejlepší - vyhladovět bandu.Neplatit za TV! V době kdy každý šetří kačku tak tihle posílají reportéry do džungle která je každému u zadku.Ale hlavně že tam máme zpravodaje.Pánové klidně si hrajte na CCN.Ale výhradně za svoje.

• XXXXX

20. ledna 2020

To se nám to rozhazuje, když to jiní platí....Povinné koncesionářské poplatky by měly být zrušeny. Ať si ta pravdoláskařská média vydělávají jako jiné soukromé subjekty a pak ať si vyplácejí odměny třeba 10 mega. To už bude jejich věc.

XXXXX

20. ledna 2020 No, nedělej náměstka za ty prachy!:) Jinak mne docela zklamalo vysílání Plus-mluvený projev některých "spíkrů" Dále nechápu prostor pro XXXXX na CRO 2. Po jejich "Rybičkách" a radách ji vůbec nemám v oblibě. A co se týče pana Zavorala? Ten nám sliboval rozšíření digitální sítě, a v některých lokalitách příjem 0-0 nic! To bylo řečí-Jste připraveni na Dobu DABovou? Neber ty mince, když ti je cpou horem dolem!

b) <https://www.blesk.cz/diskuse/973784/1>

xxxxx: já nevěděl že bukvice XXXXX je tvá bukvice!! promin.

(21. 01. 2020 11:16)

xxxxx: je třeba zvýšit poplatky ať nám nezemřou hlady žebráci

(21. 01. 2020 08:01)

xxxxx: mafie,tuneláři i české skorumpované televize XXXXX kritizuje tuneláře a sám je tunelář,bukvice,hnuj

(21. 01. 2020 07:49)

xxxxx:Péto, ty si nemocný člověk..

(21. 01. 2020 08:28)

xxxxx:Bravo...tak se to dělá!!!V České republice to bez podvodu zkrátka nejde.Kam se podíváte...všude podvod.Vůbec se nedívám-právo v Česku úplně vymizelo a soudnictví ...No

Coment.!!!!

(21. 01. 2020 07:29)

Úřad na základě zveřejněných diskusí dospěl k závěru, že neznalost konkrétní pozice či osobních údajů jednotlivých ředitelů zásadním způsobem nelimituje možnou veřejnou debatu. Údaje poskytnuté povinným subjektem umožňují vést debatu o tom, zda výše mezd a odměn dotčených pracovníků jsou přiměřené či nikoliv.

Ad 6. Žadatel nad rámec informací o prostředcích poskytnutých ředitelům povinného subjektu v prvním stupni řízení rovněž požádal o poskytnutí informace o vyplacené mzdě, odměnách a benefitech jednoho z ředitelů druhého stupně vedení. Tento požadavek odůvodnil porušením Etického kodexu jmenovaným a dále uvedl, že je ve veřejném zájmu požadovanou informaci znát, rovněž je informace nezbytná k posouzení, zda tento pracovník není odměňován vedením povinného subjektu za případné porušování platné legislativy a předpisů Českého rozhlasu. Úřad v daném případě posuzoval, zda lze deklarovaného cíle dosáhnout právě zveřejněním jména a příjmení dotčeného pracovníka spolu s výší jeho mzdy a dalšími vyplacenými odměnami. I k této námitce Úřad uvádí, že může posuzovat toliko žádost žadatele o informace a jím uváděné důvody, v rámci vedeného řízení není možné předpokládat, jakými všemi informacemi žadatel disponuje, a proto žádá jen a pouze o poskytnutí údaje o výši mzdy a odměn. Po posouzení důvodů uváděných žadatelem o informace dospěl Úřad k závěru, že veřejnou diskusi o nakládání s finančními prostředky

povinným subjektem lze vést i bez znalosti osobních údajů jednotlivých vedoucích pracovníků. Pokud jde o případné odměňování uvedeného pracovníka za porušování platné právní úpravy a předpisy povinného subjektu, z výše mzdy a odměn nelze tuto skutečnost dovodit. Uvedení těchto údajů tak není způsobilé dosáhnout kýženého cíle – tedy zjištění, zda je jmenovaný odměňován za porušování předpisů. Z uvedeného důvodu neshledal Úřad tuto námitku důvodnou.

V.

Úřad po posouzení žádosti i všech relevantních podkladů ve vzájemných souvislostech dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Je nepochybné, že osoby v řídicích pozicích povinného subjektu, jak ostatně konstatoval i Městský soud v Praze, jsou povinny snášet vyšší míru kontroly veřejnosti a s tím i související zásahy do svého soukromí. Nicméně ani u osob v řídicích pozicích právní úprava, resp. relevantní judikatura nepředpokládá absolutní popření jejich práva na soukromí. Je tedy třeba vždy přistoupit k provedení testu proporcionality. V řešeném případě je otázkou, nakolik je skutečně nezbytné poskytnout též osobní údaje jednotlivých zaměstnanců a tyto následně též zveřejnit. Žadateli byly k bodu I. jeho žádosti poskytnuty požadované informace, povinný subjekt toliko vyloučil osobní údaje jednotlivých pracovníků. Tento postup nelze hodnotit jako nepřiměřený či neodůvodněný. Po provedení testu proporcionality dospěl povinný subjekt a následně i Úřad k závěru, že není pro poskytnutí osobních údajů dotčených osob v daném případě splněno kritérium potřebnosti a přiměřenosti. Úřad pro úplnost dodává, že v daném případě bylo postupem povinného subjektu zasaženo jak do práva žadatele, tak i do práva dotčených osob, a to způsobem představujícím nejnižší možnou míru zásahu do obou ve střetu stojících práv.

Závěrem Úřad doplňuje, že z hlediska zákona č. 106/1999 Sb. není rozhodné pro poskytnutí informace postavení žadatele o informace. V daném případě, byť je žadatel novinářem, tato skutečnost bez dalšího nevede automaticky k poskytnutí požadovaných informací. Postavení žadatele je zohledněno v rámci provádění testu proporcionality, resp. při posuzování kritérií plynoucích z platového nálezu Ústavního soudu. Právní úprava však povinnému subjektu, a tedy ani nadřízenému orgánu nedává možnost úvahy, zda žadateli, s ohledem na jeho profesní zájmy, požadovanou informaci poskytne či nikoliv. Žadatelé o informace jsou z hlediska zákona v rovném postavení, což mimo jiné plyne z ustanovení § 14 zákona č. 106/1999 Sb. a následně i z povinnosti poskytnutou informaci zveřejnit dle ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha, 5. května 2020

otisk
úředního
razítka

Mgr. Markéta Pokorná
vedoucí odd. rozhodování
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1. XXX
2. Český rozhlas, Vinohradská 12, 120 99 Praha 2, ID DS: maadje